

[Ulrich.]

Denne § 2 har i det hele taget en Karakter, som efter min Mening berettigede den ærede Ordfører for Venstre til at mene, at der var Statsbanehensyn i dette Lovforslag. Denne § 2 rummer en saadan Fare, at jeg ikke kan tænke mig Muligheden af, at den kan vedtages her i dette høje Ting. Thi hvad er det, Ministeren kræver? Han kræver i Virkeligheden Bemyndigelse til at ophæve den Bevogningspligt, som visse Baner har ved Overskæringer, og samtidig med at denne Bevogningspligt ophævedes, skulde Bestemmelserne i § 1 træde i Kraft. Det vil altsaa sige, at Ministeren ved at ophæve en saadan Bevogningspligt direkte kan foranledige, at samtlige de Overskæringer, der er paa vedkommende Bane, i Løbet af meget kort Tid, i Løbet af et Aar, skulde erstattes med Over- eller Underføringer. Derved vilde man give Ministeren en Bemyndigelse, som efter min Mening er ganske forkastelig, thi der bør dog tages Hensyn til, om det nu ogsaa er økonomisk forsvarligt paa et eller andet Sted at lade Vejen føre over eller under Banen, naar Forholdene ellers er saaledes, at der ikke er nogen som helst Rimelighed for, at en Ulykke kan ske.

Her vil jeg gerne et Øjeblik dvæle ved et af de af Ministeren fremdragne Eksempler, nemlig Roskilde—Ringsted—Landvejs Overskæring af Banen eller omvendt Banens Overskæring af Landevejen, hvilket vel nok er det korrekteste Udtryk, for Vejen var der før Banen. Hvorledes er nu Forholdene ved Glim? Der ligger en mægtig bred Landevej, en af vore bredeste Veje, den gaar over Banelegemet paa et Sted, hvor der er fuldstændig fri Udsigt til begge Sider i mange Hundrede Meters Afstand, og der er, som Ministeren gør opmærksom paa, etableret fuldstændig moderne Jernbanebomme, to Bomme, der lukkes ned mod hinanden, og hver af dem er forsynet med en tredelt rød Lygte, saaledes at der er 6 røde Lys, der advarer, naar disse Bomme er nede. Dersom en Automobilist til Trods for disse Foranstaltninger kører imod Bommene, som det er sket i to Tilfælde, ja, saa bliver det efter min Mening hans egen Sag, om han ønsker at komme af med Livet eller ikke. Det kan ikke være Samfundets Opgave at ofre  $\frac{3}{4}$  Mill. Kr. paa muligvis at forhindre et galt Menneske i at køre imod en Jernbanebomme, og dersom det er den Slags Foranstaltninger, den højtærede Minister ønsker at foretage i Henhold til § 2, er jeg

overordentlig betænkelig ved at give Ministeren en saadan Bemyndigelse. Der maa efter min Mening altid være Metode i Galskaben. Det kan ikke være Meningen, at man herigennem mener at kunne træffe Sikkerhedsforanstaltninger i en saadan Udstrækning, at man i Virkeligheden fritager alle motorkørende for ethvert Ansvar. Nej, lad os være enige om, at enhver, der sætter sig til et Rat, maa være sig sit Ansvar bevidst, og de bør vide, at de skal være agtpaaagivende og forsigtige til enhver Tid, særlig hvor der er Sving og Vejkryds, hvilket for øvrigt indprentes dem ved de forskellige Vejtavler, som staar rundt omkring ved vore Veje. Men skulde man, saaledes som Ministerens Forslag i § 7 gaar ud paa, træffe omfattende Foranstaltninger, altsaa ligefrem i udstrakt Grad være Barne pige for alle letsindige og dumdristige Mennesker i vort Samfund, vilde det kunne føre os ud i Udgifter, som der overhovedet ingen Grænse var for.

Et andet af Ministerens Eksempler vil jeg ogsaa gerne dvæle et Øjeblik ved; det er de berømte Broer, der gaar over Banelinien, en nede ved Slagelse og en ved Hillerød, Broer, som de danske Statsbaner har Vedligeholdelsespligten til. Nu har det vist sig gennem Tiderne, at disse Broer ikke er stærke nok til at bære den forøgede Trafik, der finder Sted over dem, og saa opstaar der et Stridsspørgsmaal mellem Statsbanerne og Amtsvejvæsenet om, hvem der skal forstærke Broerne. Statsbanerne har ifølge Deklarationer Vedligeholdelsespligten, og denne Vedligeholdelsespligt udlægger Statsbanerne saa paa den Maade, at de skal sørge for, at Broen er i almindelig god, farbar Stand, men skal der ske en Hovedreparation af Broerne, saa bliver det ikke Statsbanerne, der skal sørge for den. Dette Synspunkt kan jeg ikke dele. Naar der staar i Deklarationen, at Statsbanerne har Vedligeholdelsespligten, maa det efter min Mening betyde, at de til enhver Tid maa sørge for at holde denne Bro i en saadan Orden, at den kan tage den Trafik, der skal foregaa over den. Det er her, Kampen staar, og det er her, den højtærede Minister gerne vil redde lidt til Statsbanerne og gerne vilde have, at Motorafgiften skulde anvendes til at forny disse Broer, medens Statsbanerne saa derefter skulde holde dem vedlige, men selve Fornyelsesarbejdet vil man skyde fra sig over paa vedkommende Amts- og Bykommuner.

Jeg synes ikke, disse Eksempler er valgt af den højtærede Minister med særligt Henblik paa at kunne faa disse Lovforslag